

**ΣΥΝΤΟΜΟΝ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΛΟΓΙΑΡΙΟΝ**

ΕΚΦΩΝΗΘΕΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821,

ΠΑΡ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΕΞΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ Τῃ ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ'




ΠΑΤΡΑΣ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ καὶ Σακ.

—oXo—
1861.

123503



ΠΑΡΤΑΛΑΥΡΑ.

ΕΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΟΙΣ ΤΗΝ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1861.



123503

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἡγούμενον τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ, Κύ-
ριον Δαμασκηνὸν Ἀποστολίδην, τοὺς
Σεβασμίους σὺν αὐτῷ Συμβούλους Κυ-
ρίου Γεράσιμου Κουμάντου, καὶ Γερ-
μανὸν Σπυριδῶνα, ὡς καὶ πάντας τοὺς
Σεβασμιωτάτους Προηγούμενους, καὶ
τοὺς λοιποὺς Ὅσιους Πατέρας.

Τῆς θεσπεσίου Ἐθνικῆς ἡμῶν ἑορτῆς τῆς 25
ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ἣν χθὲς δημοτελῶς ἐπανηγύρισεν ἡ
Πατρίς, καὶ κατὰ προνομιακὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἐξαιρέ-
σιν ἐώρτασεν ἡ προαγαθοῦσα αὐτὴν Ἱστορικὴ Ἐπαρ-
χία τῶν Καλαβρύτων, πανηγυριστῆς ἐλάχιστος τῶν
μέχρι τοῦδε γενόμενος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρα-
καλέσω Ὑμᾶς, Σεβασμιώτατοι Πατέρες, ὅπως κατα-
θέσητε εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ὁποίας προϊστάσθε περιφή-
μου Μονῆς, τὸ ὁποῖον παραδίδωμι ἐσώκλειστον λογι-
δριόν μου, ὅπερ ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Πνευκῆς τῆς Ἀναστά-

σεως τοῦ Ἡμετέρου Γενους διὰ ταπεινῆς φωνῆς ἀπε-
γείλα πρὸς τὸ Πανελλήνιον πλήρωμα.

Ἡ πρόθεσίς μου αὕτη ὑπαγορευθεῖσα ἀπὸ μόνον τοῦ
κράτος τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ μου πρὸς
τὸ περιώνυμον Σέμνωμα τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἐλ-
θερίας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ ἀπὸ μόνον τὸ διατυ-
πωθὲν καὶ ἐν τῇ ὀμίλῳ μου ἀγνὸν αἰσθημά μου πρὸς
τὸ ὕψος τοῦ μεγαλείου, τὸ ὁποῖον περιβάλλει τὸν Κλα-
σικὸν λόφον του, μέλλοντα ποτέ νὰ ἐφεκλύσῃ εἰς θαυ-
μασμόν ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, πέποιθα ἀ-
διστακτως, ὅτι θελεῖ δεόντως ἐκτιμηθῆ καὶ ἀποδεχθῆ
φιλοφρόνως ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν Σεβασμιότητα.

Θεωρῶ ἐν τούτοις ἐμαυτὸν εὐτυχή, διότι συνεισέ-
φερα μικρὸν ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ μου εἰς τὴν χθесινὴν Πα-
νθήγυριν ὡς τὰ μάλιστα ἐφέτος λαμπρυνθεῖσαν διὰ τῆς
ἀπανταχόθεν τῆς Ἐπαρχίας συρροῆς τῶν ἀγαθῶν καὶ
γενναίων κατοίκων της, καὶ τοῦ ἐπικρατήσαντος ζω-
ροῦ ἐνθουσιασμοῦ των, καὶ διότι ἐν τῷ μέσῳ εὐρεθεῖς
τῆς κλαγγῆς καὶ τοῦ καπνοῦ αὐτῶν τῶν ἰδίων Τουρ-
κοφάγων ὀπλων, τῶν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ λόφου ἀντηχη-
σάντων καὶ ὑπὸ τὸν κυματισμὸν αὐτῆς τῆς παρὰ τοῦ
Ἱεράρχου Γερμανοῦ ὑψωθείσης Σημαίας τοῦ Σταυροῦ,
ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ 1821 ἡμέρα, μετ' ἄκρας θυμηδίας ἀνε-
πόλησα τὴν ἐδῶ πλησίον ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου
Σωτηρίαν ἐνέδραν μας κατὰ τῆς φόβερᾶς τοῦ Ἰβραί-
μη Στρατιᾶς, ὡς καὶ τὰς ἄλλας νικηφόρους ἡμῶν
κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μάχας.

Δὲν δύναμαι δὲ νὰ παρασιωπήσω τὴν πρὸς ὑμᾶς,
Σεβασμιώτατοι Πατερες, κοινήν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ
εἰσιολόγῳ Συνδρομῇ, ἣν παρέσχετε πρὸς τὸν ἀξιο-
πρεπῆ καταρτιζομένον τῆς Ἐπετείου Ἐορτῆς ὑπὸ καὶ τὴν
Προεξάρχουσαν Σοβαρὰν Παρουσίαν τοῦ Γηραιοῦ ἡμῶν
Ποιμενάρχου Ἁγίου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Κυ-
ρίου Βαρθολομαίου, καὶ ἐπὶ τῇ Εὐμενεῖ ὑμῶν συμπε-
ριφορᾷ καὶ περιποιήσει τῶν συνελθόντων λαῶν.

Δεξασθε τὴν πρὸς ὑμᾶς Ὑπόληψιν καὶ τὸ σεβας μου.

Ἐν Καλαβρύτοις τῇ 26 Μαρτίου 1861.

Ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς Ὑμῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἡμέτερε ἐν Χριστῷ ἀδελφεὲ Κύριε
Ἀλέξανδρε Δεσποτόπουλε.

Ἐνταῦθα.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀποδεξάμενοι τὴν προσφοράν τοῦ Πανηγυρικοῦ ὑμῶν Λόγου, ὃν εἰς τὴν 25 λήγοντος ἐξεφωνήσατε ἐν τῇ Ἡμετέρα Μονῇ, οὐ μόνον ἐπαξίως ἐξετιμήσαμεν τὰς ὁποίας πρώτην φοράν ἀπὸ στόματός Σας ἤκούσαμεν κρίσεις καὶ σκέψεις περὶ τοῦ Ἱεροῦ Καταγωγείου τῆς Λαύρας, ἀλλὰ καὶ εἰς Εἰδικὸν φυλλάδιον θελομεν διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσει καὶ τηρήσει αὐτὸν ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς Μονῆς, δαπάναις αὐτῆς, ἅμα μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἐφετεινῶν εἰσοδημάτων τῆς Δεξασθε τὰς εὐλογίας ἡμῶν, συναυθεντίας διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Μονῆς· εἴθε ἡ χάρις τῆς Θεοτόκου διασώζοι ὑμᾶς ἑσαεὶ.

Ἐν Καλαβρύταις τῆς 30 Μαρτίου 1861.

ὑποσημειούμεθα αἱ εὐχέται Σας.

Ὁ Ἡγούμενος
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΔΗΣ.

Οἱ Σύμβουλοι

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΨΜΑΝΤΟΣ.
ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ.

1861

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΛΟΓΙΑΡΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821,

ΠΑΡ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ Τῇ ΔΕΞΑΙ ΔΕΞΑΙ.

Τῷ Πανιερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας
Κυρίῳ Κυρίῳ ΘΕΟΦΙΛῶ ἀνατίθην ὁ Πανηγυριστὴς
σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης ἕρεκερ, Ἱεροδιακόνῳ ἄλλοτε
παρά τῳ ἀειμνήστῳ Π. Πατρῶν Γερμανῶ.

ἘΝ ταῖς φοβεραῖς παραμοναῖς τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ μυστικισμοῦ τῆς πρωτοτύπου Ἀχαικῆς Συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Πατρικῆ μου οἰκίᾳ συνεκρότουσιν οἱ ἐταιρισταὶ τῆς Πελοποννήσου πρὸς λύσιν τῶν τεθέντων πέντε κεφαλαιωδῶν ζητημάτων παρὰ τοῦ διευθύναντος αὐτὴν αἰοδήμου Ἱεράρχου Γερμανοῦ, δεχθεὶς παρ' αὐτοῦ τὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος δι' ἑνὸς μεγάλου ὀνόματος ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων, Ἀχαιοὺς Ἰθαγενεῖς, καὶ ἐξ ἀποστολῆς τοῦ ἐπαγγέλματός μου τυγχάνων νὰ ἔχω μέρος εἰς τὴν παρούσῃν ὁμήγυριν, ἀκούσας τοῦ προστάγματος αὐτῆς « Τὶς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ τὰ πενήτηκοντα ἔτη γεγονότων » ἔρχομαι ἐπ' ἀδείᾳ τῆς ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου, διὰ νὰ ἐκπληρώσω καθήκον πολλοπλοῦν, ἐφ' ὅσον δυνάμεις ἀ-

οθενείς ήθελον μ' ἐνισχύσει πρὸς ἐξύμνησιν τῆς παρουσίας ἡμέρας. Εὐνοησόν με, ὦ γενναία ἐμῆγυρις, ἀποδέξουσα εἰς τὰς προμηθεῖς διαθέσεις μου, καὶ οὐχὶ εἰς δεινότητα ρητορικὴν, τῆς ὁποίας στεροῦμαι ἀπέναντι τοῦ ὄγκου τοσοῦτον μεγάλου πανηγυρικοῦ θέματος.

Οὐδὲ τὰ Παναθηναῖα, οὐδὲ τὰ Ὀλύμπια, οὐδὲ τὰ Ἴσθμια, οὐδὲ αἱ ἄλλαι προγονικαὶ ἡμῶν Πανηγύρεις νὰ παραβληθοῦν δύνανται πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐορτὴν ὡς πρὸς τὸ ὕψος τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα αὕτη ἀπεικονίζει. Ἐκεῖναι τότε ἐτελοῦντο εἰς τιμὴν τῆς Μυθολογικῆς πολυθεΐας, καὶ ἐν αὐταῖς ἐστεφανοῦντο οἱ ἐπὶ σωματικῇ καὶ δικηπτικῇ ρώμῃ ἀριστεύοντες εἰς τοὺς γυμνικοὺς καὶ λοιποὺς ἀγῶνας τῶν ἑραίων τεχνῶν, καὶ πάσης εὐφυΐας φιλολογικῆς, ὡς τοιαῦται δὲ οὐδὲ νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ μακρὸν ἔμελλον ἀπέναντι τῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, ἣ δὲ παρούσα τῆς ὑπάρξεως τὸ ἀφετήριον ἐπίγραμμα εἶναι ὁ ἐξευγενισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος, τελομένη διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς μεγάλου ἔθνους, ἐπὶ αἰῶνας τυραννουμένου, στεφανόνουσα Ἡρώας, ῥίπτουσας τὸν ἐπὶ τῶν ὄλων κύβον ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τροπαιούχους ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Ἐλευθερίας, θέλει ἐπιζήσει ἐνόσω καὶ ἡ δημιουργία τῆς φύσεως τοιοῦτον τὸ μέγα αὐτῆς φαινόμενον: ὅτι μεταβαλοῦσα τὴν ἀποχερσωθεῖσαν χώραν εἰς λειμῶνας εὐθαλεῖς, καὶ ἐμφυτεύσασα μεταξὺ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως τὸ Ἀγκλαόκαρπον δένδρον, ἔθεσε φύλακας αὐτοῦ αἰωνίους ὄλας τὰς φυλάς τῆς Γῆς.

Μετὰ τὴν Θεόπνευστον σύλληψιν τῆς Μεγαλεπηθόλου Ἰδέας τῆς Ἐταίριας τῶν φιλικῶν, ἥτις ὑπῆρξεν τὸ πρῶτον ἀριστοῦργημα τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως, μετὰ τὴν μακρὰν αὐτῆς ἀνάπτυξιν ἐντὸς τῶν σπλάγγων τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ ἀπανταχοῦ δούλου Ἑλληνικῷ Λαοῦ, καὶ ὅτε ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐδῶ ἐπάνω, εἰς τοῦτον τὸν Ἱερὸν λόφον εἰς τὸν ὁποῖον

ἰστάμεθα, ὁ Ἀείμνηστος Ἱεράρχης Γερμανός, μὲ τὴν ἀριστερὰν κρατῶν τὰ πρακτικὰ τῆς πρὸ μικροῦ ἀποτελεσθείσης μυστικῆς ἐν Αἰγίῳ συνειδέσεως, καὶ μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑψώνων τὴν Σημαίαν ταύτην τοῦ Σταυροῦ, ἀναγεγραμμένην ἔχουσαν τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, καὶ ὑπὲρ ταύτην ἀνηρτημένον τὸ σύνθημα « Ἀνάστηθι Ἑλλάς, Ἐλευθερίαν ἢ Θάνατον ὀμνύομεν ἐπὶ τῷ « Ὀνόματί Σου », ὡς ἀπὸ πυρσοῦ Οὐρανοκρόφου μετὰ τῶν συν αὐτῷ περιβλέπτων Ἀρχάδων καὶ Ἀχαιῶν κατηλέκτρισεν ἀπασαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κηρύγματός του. « Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τῆς ἀνεσπέρου Λαμπάδος τῆς Ἀγίας Ἐλευθερίας, καὶ ἀναγγεῖλατε πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι ἡ φωνὴ μου εἶναι φωνὴ Κυρίου κατέναντι τῶν ἐχθρῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατριδος, εὐλογοῦντος τὸν περιούσιον καὶ ἐκλεκτὸν αὐτοῦ Λαόν, δι' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς Αὐτοῦ « Μονογενῆς ».

Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην τὸ πολεμιστήριον ἄσμα καὶ τῶν ὄπλων ἡ κλαγγὴ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων ἀντήχησαν, ἀπὸ τοῦ Γαινάρου μέχρι τοῦ Αἵμου, ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου μέχρι τοῦ Δουναβέως. (Πυροβολισμοὶ-διαρκεῖς.)

Ὁ Εὐαγγελισμὸς οὗτος παρακολουθήσας τὸ μυστηριῶδες ἀπῆχημα τῆς φωνῆς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Αἰσιπάρθενον Μαρίαν, ὡς ἀληθῶς κατήρχετο, ὦ Γενναία καὶ Σεβαστὴ Ὀμήγυρις, ἀπὸ τὰς πύλας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς ἀληθῶς ἦτον ὁ πολιτικὸς δεκάλογος τῆς χειραφετήσεως τῶν Δούλων Λαῶν, ἀναγραφεῖς εἰς τὴν Θεομητορικὴν πλάκα τῆς Σημαίας τοῦ Σταυροῦ, καὶ διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Μωϋσέως Γερμανοῦ κατατιθεῖς εἰς τὴν Ἱερὰν Κιβωτὸν τῆς περιωνύμου Ἁγίας Λαύρας εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ νέου Ἰσραὴλ, αὐτοῦ τοῦ Πανελληνίου Γένους. Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ φωτεινὴ στήλη, ἣ ὁποῖα προηγείτο καὶ καθωδήγει τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀετοὺς εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν Νίκας, αὕτη, ἥτις ἀνέ-

δειξε τούς νέους Μακραθωνομάχους, και τούς Λεωνίδας, τούς νέους Σαλαμινομάχους Θεμιστοκλείς, αυτή, δι' ἧς ἐξεπορθήθησαν φρούρια, αυτή, δι' ἧς ἐπυρπολήθησαν και κατεποντίσθησαν Στόλοι, αυτή, δι' ἧς ὀλίγοις πρὸς πολλούς, δούλοι πρὸς τυράννους, ἄοπλοι πρὸς ἐνόπλους, ἀπειροπόλεμοι πρὸς ὄργανισμένους στρατούς, ἄνευ ἄρτου, ἄνευ τζαρουχιῶν, ἄνευ ἐφοδίων πολεμικῶν, μὲ λέμβους και μὲ φορτηγὰ πλοῖα, ὡς Κῶνωψ πρὸς Λέοντα ἀντεπαρέστημεν κατὰ τοσοῦτον ἄνισον και μικρὰν πάλην, ἐφελκύσαντες τὴν συμπάθειαν Ἐθνῶν και Βασιλέων, και τῆ Ἀρωγῇ αὐτῶν κερδίσαντες τὴν ἀνεξαρτησίαν μας.

Λείψανα μικρὰ ἐκ τῆς ἀρματολικῆς διαμκρτυρήσεως τῶν Κορυφῶν τοῦ παρακειμένου ὄρους ἀκούσαντα τῆς προσταγῆς τοῦ Ὑψίστου, κατῆλθον ἀπὸ τὸ Κυλλήνιον, και ὡς μία φούκα ἀνδρῶν πολεμιστῶν πρῶτοι ἐδῶ πλησίον ἐξηγάσαν τὴν τολμηρὰν πράξιν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος, πρῶτοι ἐξεδίωξαν και ἐξηφάνισαν ἀπὸ τὴν Γενεθλίαν χώραν τοῦ Βαρβαρῶς Κατακτητῆς, και πρῶτοι μετὰ τῶν ἐξεγερθέντων ἀπανταχοῦ τῆς Ἐπαρχίας συστρατευτῶν τῶν ἑδραμον εἰς τὰ πολεμικὰ πεδία, ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ πρῶται ἐκ τοῦ συσταδῆν μάχαι, ὅσον πεισματώδεις τοσοῦτον αἱματηραὶ ἐδόξασαν τὰ ὄπλα τῶν ἐγχωρίων Ἀρκάδων, προμάχων τῆς Πατρίδος, και ἀπεθανάτισαν τοὺς ἐξ αὐτῶν πεσόντας γενναίους μαχητῆς. Οὐ μὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐκ τοῦ κέντρου τούτου τῆς ἱστορικῆς Ἐπαρχίας ἐξώρμησαν οἱ στρατιωτικοὶ αὐτῆς ἄνδρες, οὕτως Κέντρον ἐθνικὸν τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἐσχημάτιζον οἱ Πολιτικοὶ αὐτῆς Νόες, περιβαλλόμενοι τὰς ἐξουσίας τοῦ ἀγωνιζομένου Κράτους, ἐντὸς τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, ἐντὸς τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐντὸς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, και ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων τῆς πκλιγενεσίας, και διέσωζον αὐτό.

Ἐπὶ τῆς εἶδεν ἡ Ἑλληνικὴ ἑπανάστασις τὸν ζωογόνον ἥλιον

τῆς 25 Μαρτίου, χαιρετῶντα αὐτὴν εἰς τὰ ὑψηλὰ Βουνὰ τῆς Ρόυμελης και τῆς Πελοποννήσου, θερμαίνοντα τὰ στήθη τῆς, και νέας πάντοτε ἀναλαμβάνουσα δυνάμεις, διὰ νὰ καταπονήσῃ τὴν ἑπτακέφαλον Ἰδραν, ὅσα πλέον ἐθέρωσε τὰ Βάρβαρα Στίφη, τόσα ἄμετρα ἐφύτρωνον, και ἀπῆντα μεταξὺ τῶν Δασῶν, ἐπὶ τε τῶν ὄρεων και τῶν πεδιάδων, ὡσεὶ ἀναγεννώμενα ἀπὸ τὴν τέφραν και τὸ αἷμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐθάφοντο, και ὅσα μᾶλλον οἱ Ἑλληνικοὶ Δεσφίνες τῆς Ἰδρας τῶν Σπατζῶν και τῶν Παρῶν κατέπινον αὐτανδρα τὰ πελώρια τοῦ Μαχμοῦτη και τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ Σκάφη, συντρυπτόντες και κοκκινίζοντες διὰ τοῦ ἐχθρικοῦ αἵματος τὰ κύματα τῆς Μεσογείου Θάλασσης ἀπὸ τὸ Ἴονιον μέχρι τῆς Ἠρόνποντος, τοσοῦτον πλεῖοτερα και φοβερώτερα τῶν πρώτων ἐξέπεμπεν ὁ συμμαχῶν αὐτοῖς Βορρᾶ, ἄνεμος ἀπὸ τὰ κατὰστενα τοῦ Ἑλλησπόντου ἀδύνατον νὰ διηγηθῆ τις σήμερον κατὰ μέρος τόσους ἄθλους, τόσας νίκας, τόσα κατορθώματα, ἅτινα ἐξέπληξαν τὴν ὑφήλιον, και ἐκίνησαν τὸ ν θαυμασμὸν τοῦ τε ἀρχαίου και τοῦ νέου Κόσμου, και ἐπροκάλεσαν τὴν ἀπαράμιλλον ἠθικὴν και ὕλικὴν αὐτῶν συνδρομὴν, ὡς και τὴν σύμπραξιν τῶν γενναϊότερων καρδιῶν τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης.

Ἡ ἡμέρα αὕτη τῆς εορτῆς ἡμῶν ὅσον φαιδρὰ, τόσον περιλυποῦς, κυρία ἀποστολὴν ἔχουσα τὸ μνημόσυνον τῶν μαρτύρων τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, μᾶς ἐπιτάττει νὰ ἐπικλυσθῶμεν πρῶτον αὐτοὺς εἰς τὰ Ἡρώα των, και τὰς αἰωνίους μονὰς των. Πρὸς τούτους λοιπὸν στρέφοντες τὸν λόγον μετὰ κατανύξεως, εἰπώμεν: Σικὶ τοῦ πρωτοστάτου Ἠγήγα τοῦ Φεζαίου. Σικὶ τοῦ πρωτομάρτυρος Ἱεράρχου Γρηγορίου. Σικὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου Γερμανοῦ. Σικὶ τῶν Θεσπεσιῶν ἀνδρῶν, οἵτινες σὺν αὐτῷ μετέσχετε τὴν ἡμέραν ταύτην, τοῦ καρύγματος τῆς ἐθν. γερσίας. Ἱεραὶ σικὶ τῶν πεσόντων, Ἡρώων εἰς τὰ πεδία τῶν

Ἄρεως. Σικαὶ τῶν τριακοσίων χιλιάδων ψυχῶν τῶν ἀπανταχοῦ
 θυσιασθέντων μαρτύρων τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὑπὲρ πίστεως
 καὶ Πατρίδος, κατέλθετε περιπτάμενοι ὑπερθεῖν τῆς Ὀμηγύ-
 ρεως ταύτης, καὶ συνζορτάσατε σήμερον μεθ' ἡμῶν τὴν ἀκή-
 ρατον μνήμην τῆς δόξης σας. Λαμπρύνετε τὴν ἔθνικὴν πανήγυ-
 ρίν μας, ὡς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐλαμπρύνετε τὰς κατὰ τοῦ
 ἐχθροῦ νικηφόρους ἐκστρατείας, ὀδηγοῦντες ἀπειροπολέμους
 μὲν, ἀλλὰ Ἀετοκαάρδους ὀλιγαριθμούς Στρατούς. Στολίσατε
 αὐτὴν μὲ τὴν παρουσίαν σας, ὡς τότε φρουροὶ καὶ παραστάται
 ἐστολίζατε τὰς ἔθνικὰς συνελεύσεις, τὰς ἀμιμήτους ἀνδραγα-
 θίας σας, τὰς περικλειεῖς σας πράξεις, τὸ μεγαλεῖον τῆς εὐ-
 κλείας σας σήμερον εἶπερ ποτ' ἄλλοτε ἀνδραμνήσκοντες, εὐ-
 γνωμόνως προσβλέπομεν τὰ ἀνεκτίμητα καλὰ, τὰ ὅποια τὸ
 ἔργον τῶν χειρῶν σας μᾶς ἐπεδαψίλευσεν ἄιδιον ἡ Πατρίς ὀ-
 φείλει εὐγνωμοσύνην πρὸς ὑμᾶς, ἄπειρον ἡ ἱστορία σεβασμὸν
 ἀποδίδωσιν, ὅπως ἐκτιμηθῆτε προσηκόντως καὶ ἀπὸ τῶν ἐπερ-
 χομένων Γενεᾶς. Τὰ Μαυρωλεῖα σας μικρὰ μὲν ἦδη μεγάλα
 δὲ, ὅταν πλουτήσῃ τὸ ἔθνος. Σήμερον εἶπερ ποτ' ἄλλοτε μὲ
 μυρσίνας καὶ μὲ ἄνθη βραίνοντες τοῦ δένδρου τῆς ἐλευθερίας,
 τὸ ὅποιον ἐπ' αὐτῶν ἀνεβλάστησεν, μὲ τὰ δροσερὰ ἴματτα
 δακρῶν χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποτίζομεν αὐτὸ, ἐπικαλοῦ-
 μενοι τῆς μεσιτείας σας ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὡς περ κατετρίψατε
 τὸν βίον ἅπαντα ἐν τῇ Γῇ, ὑπὲρ τοῦ μεγάλου μέλλοντος τῆς
 Πατρίδος: Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη ἀθάνατοι Ἥρωες. (Πυροβο-
 λισμοὶ διαρκεῖς).

Σεῖς δὲ ὦ Τουρκοφάγα παλληκάρια τοῦ Μωργιά, σταυρα-
 τοὶ τῆς Ῥούμελης, μεγάθυμοι ἀδελφοὶ καὶ πατριῶται τῆς Ἐ-
 πτανήσου καὶ τῆς Κρήτης, θαλασσοπούλια τοῦ Λεβάντε, φιλέλ-
 ληγες γενναῖοι Χαίρετε. Ἐάν ἡ ἀσθενὴς φωνή μου πνίγεται εἰς
 τὰ ἄπειρα τῶν δικαστημάτων, καὶ μετὰ μικρὸν ἀπολήγῃσιν δὲ

δύναται νὰ σᾶς καταθάσῃ, παρακαλῶ τὸν μειδιῶντα ἐφ' ἡμᾶς
 ἥλιον τῆς 23 Μαρτίου, παρακαλῶ τὴν πνεύουσαν γλυκεῖαν
 τῆς ἐλευθερίας αὔραν, παρακαλῶ γονυκλινῆς τὴν μαγαλομάρ-
 τυρα τοῦ Μαρτίου Ἁγίαν Λαύραν, ὅπως ἀπὸ τοῦ κλασικοῦ τοῦ-
 του λόφου τῆς μεταφέρωσιν ὑμῖν τὸ « Χαίρετε ».

Εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην προτάσσεσθε ὑμεῖς, ἀγωνισταὶ τοῦ
 ἔθνους, ἐνόσω λείψανα τῆς ἡμετέρας Γενεᾶς διαμένουσιν ἐν τῷ
 ζῆν' προτάχθητε Σεῖς εἰς τὴν τελετὴν οὐχὶ μὲ στολὰς πολυτε-
 λείας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν πανοπλίαν τοῦ τότε
 πολέμου, ἐστολισμένοι μὲ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἐξ αὐτοῦ
 φέρουσιν τὰ ἀγνίστῳ στήθη σας. Ἡ 25 Μαρτίου 1861 ἀσπα-
 ζομένη ἐν ὑμῖν ἐν τῇ ἱστορικῇ Λαύρᾳ τοῦ 1821, τὸ μέγα ἔρ-
 γον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πανηγυρίζει χαρμωσύνῃ
 τὸν ἀκαριφῆ πατριωτισμὸν σας, τὴν αὐταπάρνησίν σας, τὰ
 πολυειδεῖς θυσίας σας, καὶ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά σας.
 Ἐξυμνοῦσα δὲ μετὰ σεβασμοῦ τὰς ἀμαράντους Δάφνας σας,
 ὑπερήφανοι πολεμισταὶ, σᾶς ἐνθυμίζει τοὺς παληούς σας, τοὺς
 ἡρωϊκοὺς καιροὺς σας. Καὶ εἰς τὸ καύχημά σας « ἄμμες ποτ'
 ἤμες ἄλκιμοι νεανῖαι » τὸ « ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρ-
 ρους » διδάσκουσα πρὸς τὴν νέαν γενεάν, εὔχεται αὐτῇ κληρονο-
 μῆν ἐφάμιλλον τῆς δόξης τῶν Πατέρων τῆς, καὶ ἀπομίμησιν
 ἀνταξίαν τῶν μεγάλων ἰδεῶν καὶ τῶν ἠμετέρων φρονημάτων.

Ἡ Λαύρα, τὰ Καλάβρυτα, τὸ Λεβίδιον, τὸ Βαλτέτζιον, ἡ
 Τριπολιτσᾶ, ἡ Γράνα, τὰ Τρίκορφα, τὰ Βέρβαινα, αἱ Πάτραι,
 τὸ Σαραβάλι, τὸ Πουρναρόκαστρον, ἡ Ἀκράτα, ὁ Ἀγιάννης, ὁ
 Καυκαριάς, τὰ Μαυραλιθάρια, τὰ Βασιλικὰ, τὰ Λερβενάκια,
 οἱ Μύλοι, τὸ Ναύπλιον, τὰ Δολιανᾶ, ἡ Χρέπα, ἡ Κόρινθος, ἡ
 Μονεμβασία, ἡ Κορώνη, ἡ Μεθώνη, τὸ Λάλα, τὸ Χλουμοῦτζι,
 ὁ Ἀλμυρὸς, τὸ Μεγασπήλαιον, τὰ Σάλωνα, ἡ Ἀμπλιανή, ἡ
 Γραβιᾶ, τὸ Μακρονόρ, τὸ Μεσολόγγιον, ἡ Κλεῖσοβα, ἡ Ῥά-



χόδα, τὸ Δίστομον, ἡ Ἀλαμάννα, τὸ Πέτα, ἡ Φροντάννα, τὸ Κεράσοβον, αἱ Ἀθήναι, ὁ Πειραιεὺς, ἡ Κάρυστος, τὸ Σκουλέμον, ἡ Σάμος, ἡ Κρήτη, ἡ Χίος, τὰ Ψαρὰ, ἡ Ἐρισσός, ὁ Ἄθων, ὁ Καφρές, ὁ Ἀργολικὸς Κόλπος, ἡ Πούντα καὶ λοιπὰ, καὶ αἱ πενήκοντα μυριάδες τῶν κατασφαγέντων καὶ κατατροπωθέντων ἐχθρῶν, εἶναι τὰ ὑψηλὰ τρόπαια, ἅτινα στηθέντα ἐν μακρῷ διαστήματι ἑπτὰ ἔλων ἐναυτῶν παρέστησαν τὰ δίκαιά μας ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης συμπάσης, καὶ προητοίμασαν τὴν εὐεργετικὴν ναυμαχίαν τῶν Ναβαρίνων, ἀφότου πλέον ἡ Ἑλλὰς μὲ ἀνεξάλειπτους χαρακτῆρας ἀνεγέβατο, ἀναγεννωμένη, εἰς τὸν Γεωγραφικὸν χάρτην τῶν αὐτονομουμένων Ἑπικρατειῶν. Αἱ Κρατικαὶ Μεγάλαι δυνάμεις υἱοθέτησαν αὐτὴν, ὁ περιούσιος πολίτης καὶ πατριώτης, ὁ φερώνυμος ἐπικληθεὶς Κυβερνήτης αὐτῆς τὴν ἀνεπετυχή, κατὰ τὰ ὀρισθέντα ὀροθέτησίν τινος διαχάραξεν, καὶ ὁ φιλόσοφος Βασιλεὺς ἐκ τῆς ἑπτακλιῶνους ἐπανάστασις τῶν Οὐίτελσβάχων, ὅστις διὰ τῆς Μούσης τοῦ πρώτου ἐχειροκρότησε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, τὸν δευτερότοκον αὐτοῦ Βλαστὸν ἀρχηγὸν καὶ νομοθέτην προσέφερεν εἰς τὸν ἀποκατασταθέντα αὐτῆς Βασιλικὸν Θρόνον.

Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἔτη ἀριθμῆι ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλεία, ἅτινα ὡς ἰσάριθμοι ἡμέραι θεωροῦνται εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ ὄψις τῆς Ἑλλάδος, τὸ πολίτευμα αὐτῆς, ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀνάπτυξις τοῦ τόπου, ἡ καταπληκτικῶς βεβήνουσα πρόοδος τῶν διαφόρων συμφερόντων, ἐφ' οἷς πᾶσιν ἡ πραγματογνωμοσύνη τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης ὁσημέραι ἀποφαίνεται διὰ τῶν ζωηρωτέρων καὶ λαμπροτέρων ἐγλωμίων, περιστῶσιν τ' ἀνεκτίμητα καλὰ, τὰ ὁποῖα ἡ 25 Μαρτίου 1821 παρήγαγεν ἐν ἡμῖν. Ὁθων ὁ Α' τῆς Ἑλλάδος Βασιλεὺς, ὁ καθιδρυτῆς τῆς καθ' ἡμᾶς συνταγματικῆς Πολιτείας, ὁ προστάτης καὶ ἐργάτης τῆς κοινῆς εὐμερείας, ὁ ἀγαθὸς τὴν καρδίαν, ὁ τοῦς πάν

τας ἀγαπῶν, καὶ ὁ πρὸς ὃν πάντες ὡς κοινὸν Πατέρα ἀποβλέμεν, τί ἄλλο εἶναι ἢ τὸ προτὸν καὶ ὁ πρὸς ὃν ὅρος τῆς 25 Μαρτίου 1821; ΛΑΥΡΑ, ΟΘΩΝ, ΕΛΛΑΣ, εἶναι ὁ τριπλοῦς σύνδεσμος, πρὸς τὸν ὁποῖον πᾶσαι αἱ Ἑλληνικαὶ πατριαὶ σήμερον ἐνατενίζουσιν τὰ βλέμματά των, εἶναι ὁ ἠθικὸς ἄξων, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ ιδέαι περιστρέφονται. Ἐπὶ τῷ συνδέσμῳ τούτῳ σήμερον εἴπερ ποτε ἄλλοτε ἀναπτεροῦνται αὐταὶ πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος. Τὴν ὑψηλὴν ἐννοίαν τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τοῦ ἀναγραφέντος ἐπὶ τῆς Θεομητορικῆς πλακὸς τοῦ Μωϋσέως Γέρμανοῦ περιλαμβάνει ὁ σύνδεσμος οὗτος. Αὐτὸς εἶναι ἡ κυψέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ συναμιλλοῦνται καὶ συνωθοῦνται ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας. Εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον ὀφείλονται ὅλα τὰ μεγάλα ἔργα, ἅτινα λαμπρύνουσι τὰς νέας Ἀθήνας, καὶ ἀπὸ τὸν σύνδεσμον τοῦτον προσδοκᾶται τὸ μέγα μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ « ΛΑΥΡΑ, ΟΘΩΝ, ΕΛΛΑΣ. »

Ἄς ἐπιτρέψωσιν οἱ Διπλωμάται τῶν ἐθνῶν τὰς σημερινὰς παρεκβάσεις τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ μας.

Εἶναι πῦρ ἱερὸν, εἶναι πῦρ ἅγιον, τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ τὴν εὐσπλαχνίαν τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, διὰ τὴν πληρώσει τὰς καρδίας μας μὲ τὴν θείαν χάριν τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς καρτερίας ἐπὶ τῷ σκληρῷ ἀποχωρισμῷ μας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Εἶναι ρεῖθρα θερμῶν δακρῶν, τὰ ὁποῖα χύνομεν διὰ τὴν βαλσαμώσωμεν πρὸς στιγμὴν τοὺς πόνοους αὐτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων συνορκίσθημεν, συνεπολεμήσαμεν, συνεκακουχθήμεν, συνεπεινάσαμεν, συνεπαθήσαμεν, συναπεθάναμεν ἑπτὰ ὅλα ἔτη. Εἶναι αἰσθήματα φυσικὰ, τὰ ὁποῖα οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις ἠμπορεῖ νὰ ἐξαλείψῃ, ὡς συνταύτισμένα ὑπ' αὐτῆς τῆς Θείας προνοίας καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος.

Ὡ βάσανε τῆς Ἑλλάδος Δαῖμον! ἔως πότε, ἔως πότε, οἱ

βλοσυροί σου ὀφθαλμοί, τὰ πικροστάλακτα χεῖλη σου, καὶ οἱ σαρκῶνιοι γέλωτές σου θὰ καταμαραίνωσι τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς! Ἀκόμη δὲν ἐχορτάσθης ἀπὸ τὸν τριάκοντα καὶ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν πολυωρκημένον καὶ στενόχωρον Βίον τῆς Σκληρῶκαρδε, ἀδικε, ἐπίβουλε τῆς Ἑλλάδος Δαίμον! Θὰ δυνηθῆς ἀκόμη διὰ τῆς γοητείας σου νὰ μαργανεύσῃς ἐπὶ πλέον τὰς ἀνθρωπίνους δυνάμεις, καὶ νὰ σαγηνεύσῃς πλείοτερον τὴν ἀκαταμάχητον τῶν πραγμάτων φορὰν; Ὀχι, Ὀχι τὸ νῆμα τοῦ ἀπαισίου φάσματός σου θέλει ταχέως ἀποκοπῆ, καὶ τὸ δύσμορφον τέρας σου θέλει γρήγορα ἐξαφανισθῆ ἀπὸ προσώπου τῆς Γῆς. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ Μεγάλη Ἑλλάς ἀναγεννᾶται εἰς τὸν ἠθικὸν Κόσμον, καὶ ἡ μεγάλη Λίμνη τοῦ Ἁθῶνός ψαλμφοῦσα τὸ ἐπικήδειόν σου, χαρμύσσην ἄσμα τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, θέλει φέρει τὴν λιτανεῖαν τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰψίστου, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλευόντων, ὅπως καταπέμψῃ αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ συνετίζον καρδίας καὶ νεφροῦς, ἵνα κρίνωσι τὴν Ἀνατολὴν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια. Ὅντες, δὲ Μεγάλοι Ἀλέξανδροι ἐκ παραλληλισμοῦ, Μεγάλοι Ἀλέξανδροι ἐκ συνωνυμίας, καὶ μεγάλων ἔργων, ὑπερφάνου εὐγενοῦς καὶ θαλασσοκράτορος Ἀλβιῶνης γενεᾶς καὶ συμπαθητικῆς στήθης, φιλόλαοι Μονάρχαι τῆς Δύσεως, δὲν θέλουσι μείνει ἐπὶ τέλους ἀκαμπτοὶ εἰς τεσσάρων περίπου αἰῶνων τὰς φρικτὰς οἰμωγὰς τῶν, καὶ δὲν θέλουσι ἀνεχθῆ πλείοτερον καταβεβηλούμενον τὸν χριστιανισμόν, καὶ τὸν πολιτισμόν αὐτοῦ ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἰδίας τῶν Κοίτης. Αἱ τύχαι τοῦ Κόσμου ἐπὶ τοῦ παρόντος αἰῶνος, προεμαρμέναι ἀπὸ τὴν εἰδοκίαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶ συμφέροντι τῆς γενικῆς καὶ ἀκραδάντου εἰρήνης, πραγματοποιοῦνται ἀπὸ μεγαλεπήθλους ἄνδρας, ἄνδρας Σιδεράς θελήσεως καὶ ἰσχύος, προωρτισμένους ν' ἀποκαταστήσωσι ἔθνη καὶ λαοὺς, καὶ ν' ἀνικηροφώσωσι τὸν γῆν ἀπὸ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν

τοῦ πολιτικοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ μεσαιῶνος Βαβυλωνίας! Ἄς δεώμεθα λοιπὸν ἀδικαλείπτως εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, καὶ ἄς εὐελπισθῶμεν εἰς τὰς ἀνεξερευνητοὺς Βουλὰς τῆς, ὅτι δὲν θέλομεν ἀποκλεισθῆ τῆς πατρικῆς κληρονομίας, τῆς ὁποίας καθίστησιν ἡμεῖς ἀξίους, καθὼ φυσικοὺς τῆς Ἀσιανῆς δικίας ἐκδικητὰς, τὸ αὐτόχθονον, ἡ Ἱστορία, ἡ γλῶσσα, ἡ φιλοσοφία, τὰ χυθέντα αἵματα τῶν αἰώνων, ὁ πληθυσμὸς, καὶ ἡ ἐπὶ πᾶσιν ἠθικοῖς καὶ ὕλικοις πλεονεκτήμασιν ὑπερέτῃσι τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, τὰ ὅποια ἐνώπιον παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ Κόσμου ὑπαγορεύουσιν τὴν τελεσιδικίαν τῶν δικαιοματιῶν.

Χαίρε μεγαλυνομένη, ὦ Μεγαλομάρτυς Λαύρα τῆς 25 Μαρτίου 1821, μετὰ τεσσαράκοντα ἐνικυτοῦς τὰ ἐπιζῶντα τέκνα σου εἰς ἔθνησθε θεσπίσματος, καταφιλοῦσιν τὴν ὑπερῆφανον κορυφάν σου, καὶ οἱ ἀπελευθεροὶ τῆς Βασιλευομένης Ἑλλάδος λαοὶ δημοτελῶς ἀγάλλονται σήμερον ἐπὶ τῆ ἱστορικῆ γενεθλίῳ μνήμῃ σου, ὁ δὲ ἔγκος τῆς πανηγύρεώς σου θέλει ἀρκούντως καταδειχθῆ ἐν ἡ ἡμέρᾳ τὰ ἐκατὸμμύρια τοῦ γένους καταμυμήσασιν τὰς βαθυσπλάγχχνους κοιλάδας σου με τοὺς ἐκσωπῆσοντας αὐτὰ, προσελευσομένους ἵνα κατασπασθῶσιν τὰ κλασικὰ ἐδάφη σου, καὶ τὸ δημόσιον ἀνεγείρῃ τὰ ἱερά σου, ἐφαμίλλα τῆς ἱστορικῆς ἀξίας σου, καὶ ὑψώσῃ παρ' αὐτοῖς τὴν Πυραμίδα τῆς γενικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ὕλου Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀναθάλπουσαν μέχρι τῶν ἁκρῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἐπίτερον, Πανιερώτατε Δέσποτα, μετὰ τοῦ περιστοιχοῦντός Σε Κλήρου εἰς τοὺς συνθηροισμένους ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Πανηγυριστὰς καὶ Πανηγυριζομένους, τοὺς δημοτικοὺς ἄρχοντας, καὶ τὴν χορείαν στρατιωτικῶν τε καὶ Πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἵνα ἀπαξάπαντες εἴπωσιν.

Αιώνια ἡ μνήμη τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων. (Παροβολισμοὶ διαρκεῖς).

Προκέλευσαι δὲ Σεβασμιότατε, καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ ἀντι-
λήπτορος Θεοῦ, ὅπως διασώξῃ τὸν Σεβαστὸν Βασιλέα ἡμῶν
Ἰβωνα τὸν Α΄ καὶ τὴν Σεπτὴν ἡμῶν Ἄνασσαν Ἀμαλίαν μετὰ
τοῦ Βασιλικοῦ Στρατοῦ, καὶ δῶῃ αὐτοῖς δύναμιν ἐξ ὕψους, ἵνα
τὴν συμμαχίαν ἔχοντες αὐτοῦ « ΝΙΚΑΣ ΚΑΤ' ΕΧΘΡΩΝ ΔΙΡΩ-
ΣΙΝ ». (Πολλάκις ἐπαναληφθέν ὑπὸ τῆς δημοφιλίως).

Συγγώρησαν δὲ καὶ ἡμῖν νὰ ἐνώσωμεν τὰς ἐπικλησεις μᾶς
μὲ τὰς ὑμῶν δεήσεις, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἀνα-
νοῦντες.

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.

Ζήτω ἡ Βασίλισσα.

Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν γένος.

(Παρατεταμέναι αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ αἰσὶ καὶ διαρκεῖς παροβολισμοί).

